

“Hi havia una vegada...”

...CONTES ENCETATS,
CONTES CONTATS!!!

Maig 2014

LA LLEGENDA DEL TRESOR

Inici: Fragment de *El Petit Príncep* d'Antoine de Saint-Exupéry
(Seminari Dinamització Biblioteques Escolars -CRP Baix Llobregat I. Sant Feliu de Llobregat)

Nus: Alumnes 1rB Escola Castell Ciuró, Molins de Rei (Tutor: Pol Baiget)

Desenllaç: Alumnes 1rB Escola Pau Vila, El Papiol (Tutora: Carme Maeztu)

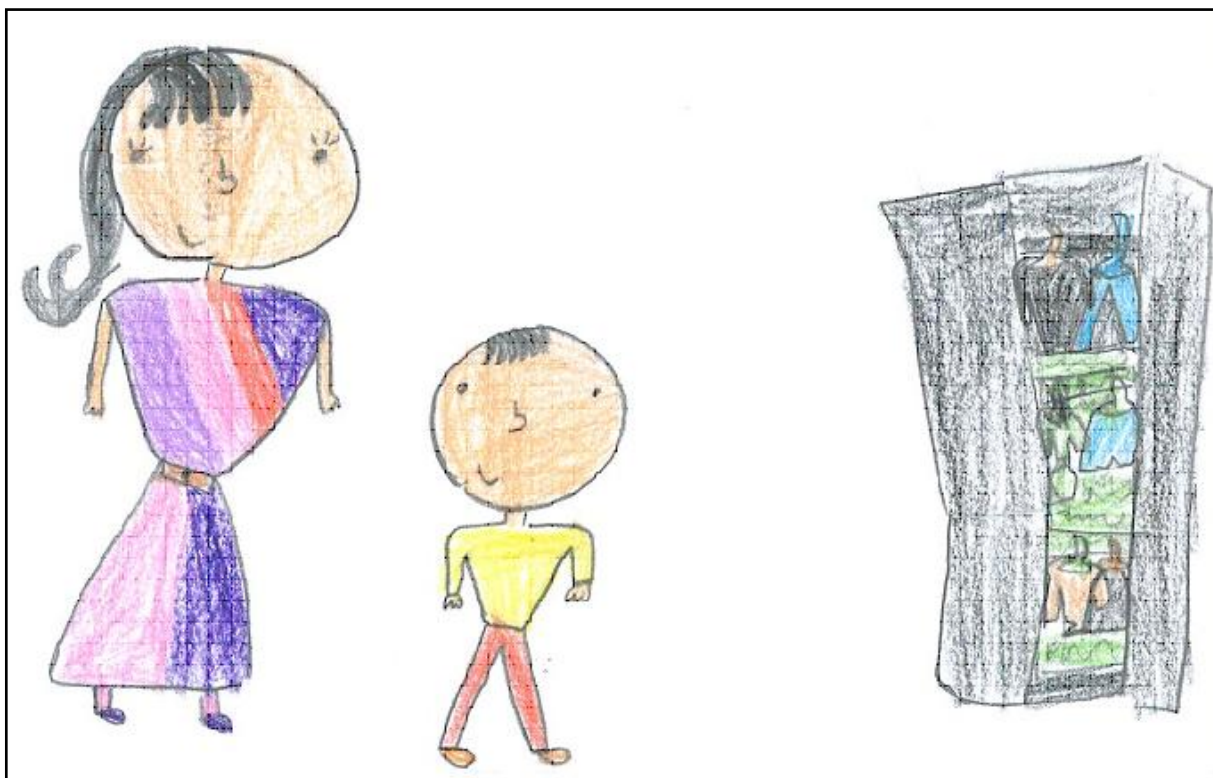
Quan jo era petit vivia en una casa antiga, i la llegenda deia que hi havia un tresor enterrat.

Naturalment no el va descobrir mai ningú, ni potser ningú no l'havia buscat.

Però la casa on jo vivia amagava un secret . . .

... un secret que vam descobrir fa temps jo i el meu germà. Va passar un dia que buscàvem roba vella per disfressar-nos en un antic armari que hi havia al soterrani de casa nostra.

Buscant, buscant, vam descobrir una porta secreta al fons de l'armari. La vam obrir i vam trobar unes escales de pedra que baixaven fins a una porta, molt petita, que tenia una calavera dibuixada al bell mig. Després de molt tocar per tot arreu buscant una maneta, quasi sense voler vam pitjar l'ull dret de la calavera i, com per art de màgia, la porta es va obrir.

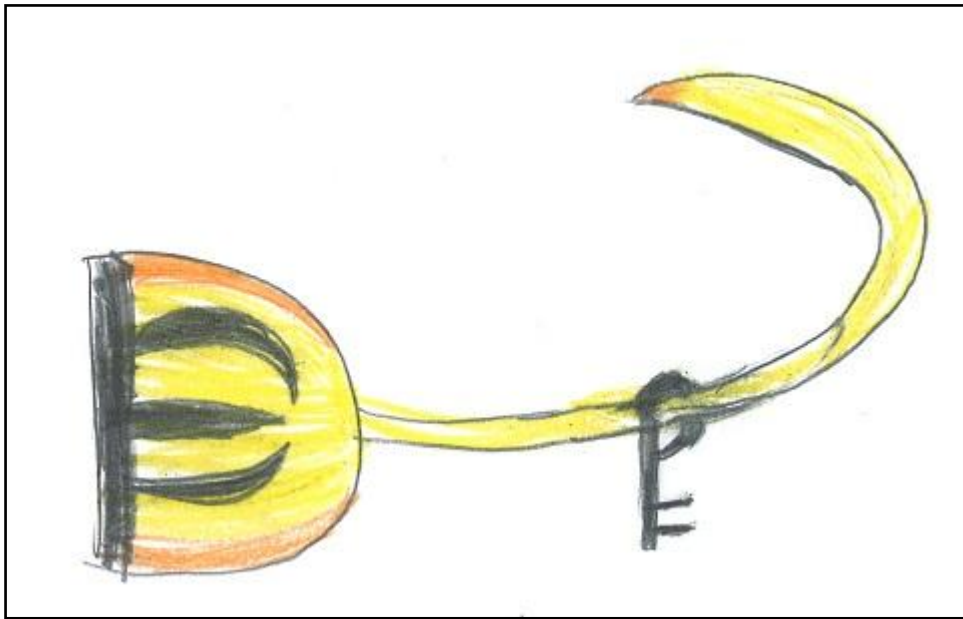
Davant nostre vam trobar tres passadissos. En vam triar un i després de caminar una mica vam trobar tres passadissos més. En vam triar un i després en vam trobar tres més... estàvem perduts en un laberint!!

Després de donar mil voltes i pujar i baixar escales sense parar, vam descobrir unes petjades molt estranyes. Eren la marca d'un peu i al costat una rodona, un peu i una rodona, un peu i una rodona... Les vam seguir per molts passadissos fins que al final vam arribar a una cambra fosca. Amb una mica de por, hi vam entrar i vam trobar-nos una gran sorpresa: al fons, assegut contra la paret hi havia un esquelet!

Ens hi vam acostar poc a poc i vam al·lucinar al descobrir que tenia un garfi i una pota de pal, havíem descobert el misteri de les petjades, eren d'un pirata!!

Enganxada al garfi, hi tenia una clau rovellada que vam agafar sense dubtar-ho.

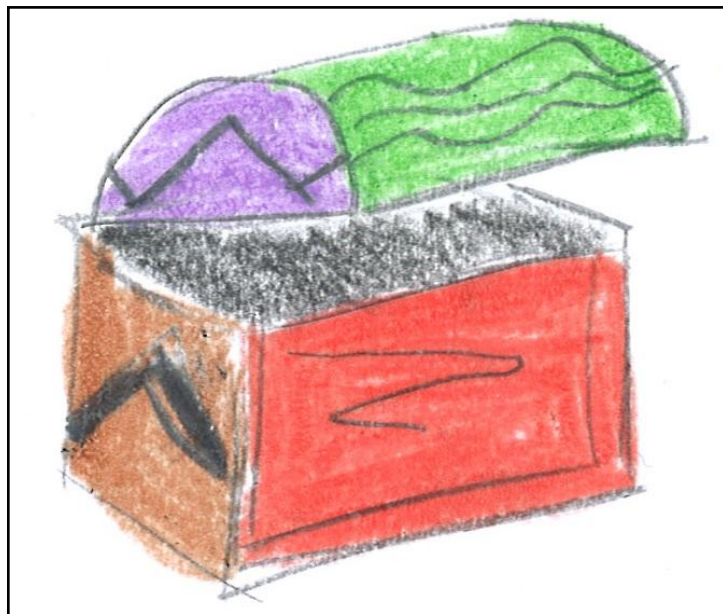

Però encara quedava el millor, quan vam veure que entre els dits de l'altra mà tenia un paper enrotllat. Era un mapa del tresor!!

Seguint les seves indicacions, vam arribar fins al jardí de casa i vam excavar sota el xiprer més alt, exactament on marcava el mapa amb una gran **X** vermella. Després de fer un bon forat, vam trobar molt emocionats... un cofre!!

Era molt antic i no ens va costar gaire obrir-lo amb la clau que havíem agafat, vam aixecar la tapa poc a poc i ...

... vam veure el que s' amagava: corones de diamants i d' or, monedes que també semblaven d' or perquè brillaven molt i un altre cofre més petit ple de xocolatines i laminadures.

Vaig agafar la corona d' or me la vaig posar al cap i sabeu què em va passar? Em vaig convertir en una nena màgica!

El meu germà es va desmaiar de l'ensurt!

Quan es va despertar es va menjar una xocolatina i com que resulta que també era màgica, es va convertir en papallona.

Com que jo era màgica i tenia tots els poders del món i em podia transformar en moltes coses i animals vaig decidir que volia ser una papallona igual que el meu germà.

Aleshores vam tenir una idea boníssima.
Agafariem tots els tresors que havíem trobat,
passariem volant per sobre dels països més pobres
del món i deixariem caure les monedes d'or i de
xocolata quan veiéssim nens i nenes.

I així va ser com aquell tresor del pirata que
durant tants anys va estar amagat el vam
repartir entre tots els nens i nenes del món.

*I conte contat, ja està acabat
i si no és mentida, serà veritat!*